

[H. C. Hansen.]

ning, og understregede, at en kornordning kan føre til store driftsmæssige indgreb. Jeg og mit parti er her enige med ministeren. En kornordning er administrativt meget besværlig og kan utvivlsomt også påvirke selve produktionens tilrettelæggelse på en mindre heldig måde. For at komme udenom disse vanskeligheder foreslog socialdemokratiet under forhandlingerne i februar, at man forsøgte at slippe igennem med en kornskyld, som løste de pris- og fordelingsmæssige problemer uden at have kornordningens ubehagelige sidevirkninger. Fra regeringens side var man imidlertid ikke til at få i tale på dette punkt, og mon det ikke her har været afgørende, at en kornskyld allerede kunne sættes i værk nu, medens kornordningen først kan træde i kraft for det kommende høstår?

Udover kornet interesserede den højtærede landbrugsminister sig kun for at få fastlagt visse andre priser. Derimod synes de stærkt stigende kødpriser ikke at gøre større indtryk på den højtærede landbrugsminister. Ministeren finder det tilsyneladende helt i sin orden, at kødprisen for levende kreaturer i løbet af det sidste 1½ år er steget fra 1 kr. 9 øre til 1 kr. 85 øre, det vil sige med 70 pct. i 1½ år. Socialdemokratiet finder det for sit vedkommende forsvarligt at nedsætte denne pris med 20 øre, svarende til 40 øre pr. kg slagtet vægt.

Til slut i denne forbindelse en enkelt bemærkning om flæsket. Jeg forstår, at den højtærede landbrugsminister vil fastlægge afregningsprisen, og at han samtidig forudsætter, at prismyndighederne fastlægger de gældende forbrugerpriser. Betyder dette, at handelsleddene på dette område skal have lov at bevare de stærkt forøgede avancer, der er opnået, siden maskinalpriserne for flæsk blev ophævet? Det er som bekendt disse avancer, priskontrolrådet i januar ville have nedsat, men dengang havde rådet ikke noget held med sig. Det ærede medlem hr. Carl Petersen vil på mit partis vegne yderligere gøre nogle bemærkninger senere om hele landbrugsområdet — jeg skal indkrænke mig til disse ord her.

Om de enkelte afgifter, der er foreslået indført eller forhøjet, skal jeg ikke sige meget. Den højtærede finansminister omtaler forslaget vedrørende sukker som værende af principiel karakter, da der skulle være tale om en begyndende afvikling af vore tilskudsordninger. Det synes jeg lyder både noget flot og noget voldsomt. Afviklingen er jo forlængst begyndt, bl. a. da kød- og flæskerationeringen sidste år blev

ophævet. Vi behandlede jo netop her i rigsdagen en eftervirkning af denne foranstaltning, nemlig forslaget vedrørende børnetilskuddene, som netop var en del af afviklingsordningen vedrørende disse tilskud.

Jeg kan godt se det enkle i forslaget vedrørende sukker, selvom vi ikke kan tiltræde en så kraftig forhøjelse af prisen, men vi har lidt vanskeligt ved at se, at samme simple tankegang har fundet udtryk i forslaget vedrørende fodtøjet. Er virkeligheden ikke den, at man for fodtøj foreslår det samme, som man nu ønsker afskaffet for sukker, nemlig at man på een gang sælger en vare under det, man kalder produktionsprisen, og samtidig pålægger den en afgift?

Det er givet, at en ændring i den nugældende hudeordning er påkrævet. Rigsdagen kan ikke sidde og se på, at vi i stigende omfang eksporterer huder med det resultat, at garverier og skotøjsfabrikker må lukke. Spørgsmålet er imidlertid, hvilken ordning der skal træffes. Kan man i den nuværende situation virkelig tænke sig gennemført en ordning, der ligefrem forbedrer landbrugets indtjeningsforhold? Jeg forstår det ikke, mit parti forstår det ikke. Vi må henholde os til det forslag om en eksportafgift på levende kreaturer, som er fremført fra socialdemokratiets side. Et sådant forslag ville jo også have den fordel, at man derigennem kunne bidrage til en nedbringelse af de i øjeblikket urimeligt høje kødpriser. Derimod vil det forslag, landbrugsministeren tilsyneladende er inde på — hvis det da overhovedet har nogen virkning på kødpriserne —, virke i den gale retning. Såvidt jeg er orienteret, er i alt fald slagterne af den opfattelse, at et forslag som skitseret af landbrugsministeren vil bevirke en ikke uvæsentlig stigning i kødpriserne.

I hvilket omfang befolkningens spillet lyst kan bære nye afgifter på tipning og lotteri, skal jeg ikke kunne sige, men jeg tror slet ikke, at sådanne afgifter kan indbringe de beløb, man nævner. Det forekommer mig forresten, at lovforslagernes bemærkninger siger det samme. Jeg sad, da jeg læste bemærkningerne til lovforslaget om tipningen, og tænkte på, om man i farten havde ladet et par af embedsmændenes betæneligheder slippe med ind i bemærkningerne; det kunne godt se sådan ud, når man så dem lidt nærmere igennem.

Jeg synes også, at tidligere erfaringer med hensyn til forhøjelse af spiritusafgiften så afgjort må mane til forsigtighed, og jeg havde da også indtrykket af, at den højt-